

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XV, seria II-a nr. 3298

4 PAGINI — 20 BANI

Duminică 20 decembrie 1959

Tînărul Inovator Năprădeanu Valeriu (al doilea din dreapta) din Capitală a făcut o nouă inovație. Este vorba de întrerupătorul automat în ulei de 100 amperi cărui el l-a modificat clemenele de legătură astfel economisind de materiale, reducând de monopere și îmbunătățind tehnica aducînd o economie de peste 8.000 lei anual.

Iată-l în fotografie pe Inginerul Cănescu Traian, Dobrogeanu Emil și tehnicianul Nicolae Ion discutînd despre inovația lui.

Foto: N. STELORIAN

Grajduri mai ieftine și vaci mai multe

Intrînd în satul Umbrărești din raionul Bujor, pe mina stînga a șoselei dinspre Găiași, primele așezări care îți ies în cale sînt construcțiile gospodăriei colective „Al doilea Congres al P.M.R.”. Uele sînt abia începute, altele aproape terminate (le-au trebură doar acoperșul) iar majoritatea sînt deja date în folosință. Cu greu te poți săpîni să nu te oprești pe loc și să le privești curios, cu interes. Și trebuie să știi că nu sînt nicidecum palate, care să-ți ia ochii, luxuase, strălucitoare la înălțare. Nu, sînt construcții simple, modeste dar foarte tranc și solide lucrate. Și toate își au o poveste a lor anume, pe care am aflat-o mai tîrziu.

Intr-o adunare generală a colectivității finută mai pe vară, Sirbu Nedelcu, secretarul organizației de partid din gospodăria a vorbit oamenilor despre ceva care-l frînîntă pe ei și pe alții comunisti.

— Noi vrem să mărîm sectorul nostru zootehnic. Acesta e un îndemn dat de către partid și bine facem cî-l urmăm. Dar pentru animalele pe care le cumpărăm nu trebuie noi adăposturi. Astea costă bani grei. Ce trebuie să facem?

— Lucrul e simplu: facem grajdurile și cînd om putea, mai încolo, luăm și animalele — a strigat cineva.

— Nu, nu-l bine așa — l-a răspuns Sirbu. Cu banii care-l avem cumpărăm animalele, grajdurile le facem noi cu mîinile noastre.

Unii s-au privit nedumeriți între ei. Știau că pînă atunci obiceiul era așa la ei: să se tocmească meșteri de prin alte părți cu ziua, care făceau cărămizile, cioplau lemnișia și apoi ridicau construcțiile. Și-acum, iată cineva venea să le spună că toate acestea le vor putea face ei singuri și încă fără să cumpere materiale. S-a dovedit în alte gospodării, în mod practic, că se pot construi grajduri din vîlătuci de lut amestecate cu paie, le-a explicat secretarul de partid. Adică un fel de cărămizi mari, late, foarte rezistente și călduroase. Și totul numai prin muncă colectivă, din materiale care nu costa nimic.

Povestea legată de aceste întîmplări este lungă. Important este că pînă la urmă inițiativa comunistilor a izbîndit. S-au format echipe de colectivități care au pornit la lucru. În urma unei adunări generale U.T.M., tîmîștii și tinerii colectivității au hotărît să muncescă cu toții la ridicarea acestor construcții. Ei au format o echipă în frunte cu Gheorghe Cudălbeanu, brigadierul zootehnic, echipă care a venit zi de zi la lucru chiar și pe ploaie.

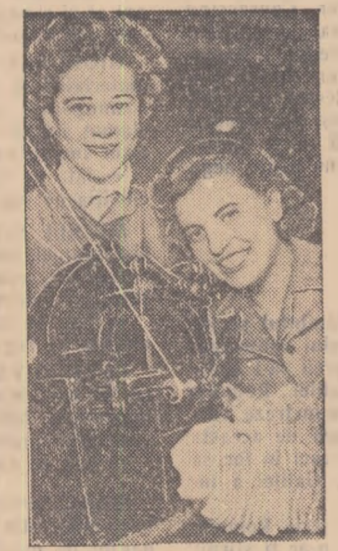
Și iată că în numai cîteva săptămîni au fost înălțate două grajduri cu o capacitate de 50 de capete fiecare.

— Cred că ieșeau mai frumoase din cărămidă și din beton, spuneau cîte unii.

Important e și sint trancine. Ia te uită, pereții parcă-s de beton. Nu-i spargi nici cu toporul, recunoșteau pînă și cei care dintr-un început n-avuseseră încredere în noua propunere. Unde mai pui că am economisit și 50.000 lei.

Colectivității din Umbrărești au primit cu o deosebire însușirile documentele Planului C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie a.c. Colectivității au citit cu atenție Expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, au discutat temeinic pe marginea ei, au chibzuit bine.

— Trebuie să ne îndreptăm atenția tot mai serios spre sectorul zootehnic, să-l sporim cu mult în anul viitor. Trebuie să facem economii la construcțiile

Utemista Maria Moraru, de la Fabrica de tricotaje „Varga Katalin” din Cluj, primind ajutorul tovarășei inginer Niculina Ionescu în ceea ce privește ridicarea calificării profesionale, a obținut în ultima vreme rezultate frumoase în muncă.

Vizita delegației C. C. al U. T. M. în R. P. Ungară

BUDAPESTA 19 Corespondentul Agerpres transmite:

În după-amiaza zilei de 18 decembrie, în sala muncitorilor metalurgici din cartierul „Angyalod” al Budapestei a avut loc un mare miting cu prilejul vizitei în R.P. Ungară a delegației C.C. al Uniunii Tineretului Muncitor din R.P. Romînă.

După întoarcerea înmurtilor de stat ungar și romîn au luat cuvîntul Zoltan Kocsis, membru suplent al Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U., prim-secretar al C.C. al U.T.C. și Nicolae Roman, secretar al C.C. al U.T.M., conducătorul delegației tineretului romîn.

Tov. N. Roman a înmînat apoi Comitetului de circumscripție un drapel al U.T.M., iar secretarul Comitetului de circumscripție a înmînat delegației tineretului romîn un drapel al U.T.C.

În continuare s-a prezentat filmul „Vizita lui N. S. Hrușciov în S.U.A.”, după care delegația tineretului romîn a avut o întîlnire prietenească cu cadrele ale organizației de tineret din circumscripție.

Apariția în limba romînă a cărții „Să trăim în pace și prietenie!”

Vizita lui N. S. Hrușciov în S. U. A.

În Editura politică a apărut cartea „Să trăim în pace și prietenie!”, despre vizita lui N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. în Statele Unite ale Americii.

Cartea conține materiale în legătură cu vizita șefului guvernului sovietic în S.U.A., întîlnirile pe care le-a avut cu președintele D. Eisenhower.

Sînt publicate reportajele întîlnirilor pe care N. S. Hrușciov le-a avut în S.U.A., cuvîntările lui, declarațiile făcute la conferințele de presă, cuvîntările rostite la posturile de televiziune.

Cartea „Să trăim în pace și prietenie!” este ilustrată cu numeroase fotografii.

(Agerpres)

Biblioteca personală

de H. Rohan

Noua mea cunoștință de la Uzinele „23 August”, robotarul Lazăr Eduard, are în buzunarul șalopetel de lucru un caiet, pe care îl numește „caietul de cereri”. Din cînd în cînd, fie că vine la strungarul Jipa Ion și-i spune ceva ce nu aude decît ei doi în marea hală unde se ciocănește, se strungeste și se sudază într-un vult ca de scoică uriașă, fie că se întîlnește cu maestrul Sokolov Gheorghe, care, de asemenea, îl spune ceva ce nu aude decît ei doi, fie că-l înconjură cîțiva tineri, cam de vîrsta lui, care au și ei de comunicat ceva — Lazăr Eduard scoate caietul, un creion și, ca urmare a acestor fugare mesaje, notează grăbit. La despărțire, în timp ce el ascunde cu grijă în buzunar caietul misterios, cel cu care o stat de vorbă îi pune o întrebare ca asta:

— Cînd?

— La care Lazăr, răspunde la fel de laconic:

— Cred că mîine.

— Bine, să te văd, face Interlocutorul lui.

Și fiecare își vede de treabă.

Ce-au pus la cale? Nimic conspirativ. Sau, dacă vreți să ne păstrăm încă un minut în domeniul misterului, numiți-o conspirație: conspirația cărții. În caietul lui Lazăr Eduard stă scris:

— Cînd?

— Cred că mîine.

— Bine, să te văd, face Interlocutorul lui.

Și fiecare își vede de treabă.

Ce-au pus la cale? Nimic conspirativ. Sau, dacă vreți să ne păstrăm încă un minut în domeniul misterului, numiți-o conspirație: conspirația cărții. În caietul lui Lazăr Eduard stă scris:

— Cînd?

— Cred că mîine.

— Bine, să te văd, face Interlocutorul lui.

Și fiecare își vede de treabă.

Ce-au pus la cale? Nimic conspirativ. Sau, dacă vreți să ne păstrăm încă un minut în domeniul misterului, numiți-o conspirație: conspirația cărții. În caietul lui Lazăr Eduard stă scris:

— Cînd?

— Cred că mîine.

— Bine, să te văd, face Interlocutorul lui.

Și fiecare își vede de treabă.

Primirea de către tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a ministrului Comerțului Exterior al U.R.S.S., N. S. Patolicev

Sîmbătă după-amiază tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R., a primit pe tovarășul N. S. Patolicev, ministrul Comerțului Exterior al U.R.S.S., conducătorul delegației guvernamentale comerciale a Uniunii Sovietice.

La primire au fost de față tovarășii Emil Bodnăraș, Al. Birlădeanu și G. Rădulescu. Au fost de asemenea de față V. F. Nikolaev, înscărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, și S. A. Jolnir, reprezentant comercial al Uniunii Sovietice la București.

(Agerpres)

O delegație guvernamentală comercială a Uniunii Sovietice a sosit la București

Sîmbătă dimineața a sosit în Capitală delegația guvernamentală comercială a Uniunii Sovietice. În legătură cu încheierea tratativelor comerciale romîno-sovietice și semnarea acordului pe anul 1960. Delegația este condusă de Nikolai Patolicev, ministrul Comerțului Exterior al U.R.S.S.

La sosit, în Gara de Nord, membrii delegației au fost întâmpinați de tovarășii Al. Birlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, G. Rădulescu, ministrul Comerțului, A. Malnășan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, V. Steriopol, adjunct al ministrului Comerțului, precum și de funcționari superiori din Ministerul Comerțului, și conducători ai unor întreprinderi de stat pentru comerțul exterior.

Au fost de față V. F. Nikolaev, înscărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, și membri ai Ambasadei Uniunii Sovietice.

Un acord de colaborare economică frățească

În ultimul timp au fost duse tratative cu privire la livrările reciproce de mărfuri între Republica Populară Romînă și U.R.S.S. pe anul 1960.

În urma tratativelor, care s-au desfășurat într-o atmosferă de prietenie frățească, colaborare și înțelegere reciprocă deplină, la 19 decembrie a.c. a fost semnat la București acordul comercial pe anul 1960, care prevede lărgirea continuă a schimbului de mărfuri între R. P. Romînă și U.R.S.S. Volumul livrărilor reciproce de mărfuri, stabilit de comun acord, va depăși considerabil nivelul livrărilor pe anul 1959 și va fi de peste două miliarde ruble.

Conform acordului, Uniunea Sovietică va livra R. P. Romîne utilaj industrial, tractoare, mașini agricole, automobile, laminate ferose, minereu de fier, cocs, cărbune cocsificabil, ferocaliaje, cupru, aluminiu, cabluri, bumbac, concentrat de apă, cauduc sintetic, azbest și alte mărfuri necesare economiei naționale a R. P. Romîne.

La rîndul său R. P. Romînă va livra Uniunii Sovietice produse petrolifere, unele tipuri de nave, aparataj pentru industria chimică, instalații și aparate pentru rafinării de petrol, material lemnos, ciment, produse chimice, mobilă, confecții, fructe proaspete și conservate și alte mărfuri.

La fel ca și în anii trecuți, acordul prevede un schimb de mărfuri de larg consum.

Semnarea acordului comercial pe anul 1960 constituie un nou aport la dezvoltarea relațiilor economice reciproce avantajoase între R. P. Romînă și U.R.S.S., care corespund intereselor dezvoltării economiei naționale a celor două țări.

În timpul tratativelor comerciale părțile au avut un schimb de păreri cu privire la încheierea unui acord comercial pe termen lung pentru perioada 1961-1965 și au căzut de acord să înceapă în viitorul cel mai apropiat tratative în legătură cu această problemă.

La sosit, în Gara de Nord, membrii delegației au fost întâmpinați de tovarășii Al. Birlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, G. Rădulescu, ministrul Comerțului, A. Malnășan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, V. Steriopol, adjunct al ministrului Comerțului, precum și de funcționari superiori din Ministerul Comerțului, și conducători ai unor întreprinderi de stat pentru comerțul exterior.

Au fost de față V. F. Nikolaev, înscărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, și membri ai Ambasadei Uniunii Sovietice.

La sosit, în Gara de Nord, membrii delegației au fost întâmpinați de tovarășii Al. Birlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, G. Rădulescu, ministrul Comerțului, A. Malnășan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, V. Steriopol, adjunct al ministrului Comerțului, precum și de funcționari superiori din Ministerul Comerțului, și conducători ai unor întreprinderi de stat pentru comerțul exterior.

Au fost de față V. F. Nikolaev, înscărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, și membri ai Ambasadei Uniunii Sovietice.

La sosit, în Gara de Nord, membrii delegației au fost întâmpinați de tovarășii Al. Birlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, G. Rădulescu, ministrul Comerțului, A. Malnășan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, V. Steriopol, adjunct al ministrului Comerțului, precum și de funcționari superiori din Ministerul Comerțului, și conducători ai unor întreprinderi de stat pentru comerțul exterior.

Au fost de față V. F. Nikolaev, înscărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, și membri ai Ambasadei Uniunii Sovietice.

La sosit, în Gara de Nord, membrii delegației au fost întâmpinați de tovarășii Al. Birlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, G. Rădulescu, ministrul Comerțului, A. Malnășan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, V. Steriopol, adjunct al ministrului Comerțului, precum și de funcționari superiori din Ministerul Comerțului, și conducători ai unor întreprinderi de stat pentru comerțul exterior.

Au fost de față V. F. Nikolaev, înscărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, și membri ai Ambasadei Uniunii Sovietice.

La sosit, în Gara de Nord, membrii delegației au fost întâmpinați de tovarășii Al. Birlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, G. Rădulescu, ministrul Comerțului, A. Malnășan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, V. Steriopol, adjunct al ministrului Comerțului, precum și de funcționari superiori din Ministerul Comerțului, și conducători ai unor întreprinderi de stat pentru comerțul exterior.

Au fost de față V. F. Nikolaev, înscărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, și membri ai Ambasadei Uniunii Sovietice.

La sosit, în Gara de Nord, membrii delegației au fost întâmpinați de tovarășii Al. Birlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, G. Rădulescu, ministrul Comerțului, A. Malnășan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, V. Steriopol, adjunct al ministrului Comerțului, precum și de funcționari superiori din Ministerul Comerțului, și conducători ai unor întreprinderi de stat pentru comerțul exterior.

Au fost de față V. F. Nikolaev, înscărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, și membri ai Ambasadei Uniunii Sovietice.

La sosit, în Gara de Nord, membrii delegației au fost întâmpinați de tovarășii Al. Birlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, G. Rădulescu, ministrul Comerțului, A. Malnășan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, V. Steriopol, adjunct al ministrului Comerțului, precum și de funcționari superiori din Ministerul Comerțului, și conducători ai unor întreprinderi de stat pentru comerțul exterior.

Au fost de față V. F. Nikolaev, înscărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, și membri ai Ambasadei Uniunii Sovietice.

La sosit, în Gara de Nord, membrii delegației au fost întâmpinați de tovarășii Al. Birlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, G. Rădulescu, ministrul Comerțului, A. Malnășan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, V. Steriopol, adjunct al ministrului Comerțului, precum și de funcționari superiori din Ministerul Comerțului, și conducători ai unor întreprinderi de stat pentru comerțul exterior.

Au fost de față V. F. Nikolaev, înscărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, și membri ai Ambasadei Uniunii Sovietice.

La sosit, în Gara de Nord, membrii delegației au fost întâmpinați de tovarășii Al. Birlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, G. Rădulescu, ministrul Comerțului, A. Malnășan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, V. Steriopol, adjunct al ministrului Comerțului, precum și de funcționari superiori din Ministerul Comerțului, și conducători ai unor întreprinderi de stat pentru comerțul exterior.

Au fost de față V. F. Nikolaev, înscărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, și membri ai Ambasadei Uniunii Sovietice.

La sosit, în Gara de Nord, membrii delegației au fost întâmpinați de tovarășii Al. Birlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, G. Rădulescu, ministrul Comerțului, A. Malnășan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, V. Steriopol, adjunct al ministrului Comerțului, precum și de funcționari superiori din Ministerul Comerțului, și conducători ai unor întreprinderi de stat pentru comerțul exterior.

Au fost de față V. F. Nikolaev, înscărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, și membri ai Ambasadei Uniunii Sovietice.

La sosit, în Gara de Nord, membrii delegației au fost întâmpinați de tovarășii Al. Birlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, G. Rădulescu, ministrul Comerțului, A. Malnășan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, V. Steriopol, adjunct al ministrului Comerțului, precum și de funcționari superiori din Ministerul Comerțului, și conducători ai unor întreprinderi de stat pentru comerțul exterior.

Au fost de față V. F. Nikolaev, înscărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, și membri ai Ambasadei Uniunii Sovietice.

„LA PATRU MIINI”. Fotografie de D. Neelov — U.R.S.S.

(Din Salonul internațional de artă fotografică al R.P.R.)

Săptămîna colectării fierului vechi

De curînd, din inițiativa organizațiilor U.T.M. de la Școala elementară de 7 ani și Școala agricolă din comuna Homorod, raionul Rupea a fost organizată o săptămîna de colectării fierului vechi.

Intre utemiștii și pionierii de

la cele două școli a pornit o pasionantă întrecere. Fiecare căuta să colecteze cît mai mult fier vechi. Iar rezultatul acțiunii întregului colectiv de utemiști și pionieri nu a întîrziat să se arote: în șapte zile ei au colectat 6.000 kg fier vechi.

Pînă la 30 Decembrie elevii celor două școli s-au angajat să trîmît oțelurilor patriei încă alte patru tone fier vechi.

MAHTIA MARTIN

muncitor

„LA PATRU MIINI”. Fotografie de D. Neelov — U.R.S.S.

(Din Salonul internațional de artă fotografică al R.P.R.)

— Cînd?

— Cred că mîine.

— Bine, să te văd, face Interlocutorul lui.

Și fiecare își vede de treabă.

Ce-au pus la cale? Nimic conspirativ. Sau, dacă vreți să ne păstrăm încă un minut în domeniul misterului, numiți-o conspirație: conspirația cărții. În caietul lui Lazăr Eduard stă scris:

— Cînd?

— Cred că mîine.

— Bine, să te văd, face Interlocutorul lui.

Și fiecare își vede de treabă.

Ce-au pus la cale? Nimic conspirativ. Sau, dacă vreți să ne păstrăm încă un minut în domeniul misterului, numiți-o conspirație: conspirația cărții. În caietul lui Lazăr Eduard stă scris:

— Cînd?

— Cred că mîine.

— Bine, să te văd, face Interlocutorul lui.

Și fiecare își vede de treabă.

Ce-au pus la cale? Nimic conspirativ. Sau, dacă vreți să ne păstrăm încă un minut în domeniul misterului, numiți-o conspirație: conspirația cărții. În caietul lui Lazăr Eduard stă scris:

— Cînd?

— Cred că mîine.

— Bine, să te văd, face Interlocutorul lui.

Și fiecare își vede de treabă.

Ce-au pus la cale? Nimic conspirativ. Sau, dacă vreți să ne păstrăm încă un minut în domeniul misterului, numiți-o conspirație: conspirația cărții. În caietul lui Lazăr Eduard stă scris:

— Cînd?

— Cred că mîine.

— Bine, să te văd, face Interlocutorul lui.

Și fiecare își vede de treabă.

Ce-au pus la cale? Nimic conspirativ. Sau, dacă vreți să ne păstrăm încă un minut în domeniul misterului, numiți-o conspirație: conspirația cărții. În caietul lui Lazăr Eduard stă scris:

— Cînd?

— Cred că mîine.

— Bine, să te văd, face Interlocutorul lui.

Și fiecare își vede de treabă.

Ce-au pus la cale? Nimic conspirativ. Sau, dacă vreți să ne păstrăm încă un minut în domeniul misterului, numiți-o conspirație: conspirația cărții. În caietul lui Lazăr Eduard stă scris:

— Cînd?

— Cred că mîine.

— Bine, să te văd, face Interlocutorul lui.

Și fiecare își vede de treabă.

Ce-au pus la cale? Nimic conspirativ. Sau, dacă vreți să ne păstrăm încă un minut în domeniul misterului, numiți-o conspirație: conspirația cărții. În caietul lui Lazăr Eduard stă scris:

— Cînd?

— Cred că mîine.

— Bine, să te văd, face Interlocutorul lui.

Și fiecare își vede de treabă.

Ce-au pus la cale? Nimic conspirativ. Sau, dacă vreți să ne păstrăm încă un minut în domeniul misterului, numiți-o conspirație: conspirația cărții. În caietul lui Lazăr Eduard stă scris:

— Cînd?

— Cred că mîine.

— Bine, să te văd, face Interlocutorul lui.

Și fiecare își vede de treabă.

Ce-au pus la cale? Nimic conspirativ. Sau, dacă vreți să ne păstrăm încă un minut în domeniul misterului, numiți-o conspirație: conspirația cărții. În caietul lui Lazăr Eduard stă scris:

— Cînd?

— Cred că mîine.

— Bine, să te văd, face Interlocutorul lui.

Și fiecare își vede de treabă.

Ce-au pus la cale? Nimic conspirativ. Sau, dacă vreți să ne păstrăm încă un minut în domeniul misterului, numiți-o conspirație: conspirația cărții. În caietul lui Lazăr Eduard stă scris:

— Cînd?

— Cred că mîine.

— Bine, să te văd, face Interlocutorul lui.

Și fiecare își vede de treabă.

Ce-au pus la cale? Nimic conspirativ. Sau, dacă vreți să ne păstrăm încă un minut în domeniul misterului, numiți-o conspirație: conspirația cărții. În caietul lui Laz

Din duminică în duminică

„Un zugrav“

Când Luchian și-a făcut autoportretul intitulat „Un zugrav“ — una din capodoperele picturii românești — avusese timp să cunoască până-n străfunduri societatea care îi guvernă destinul. În 1906, Ștefan Luchian crease câteva din marile opere care atrăseseră venerația puștilor săi prieteni întru artă; făcuse experiența contactului cu „publicul cumpărător” — înfrînând pe ministrul care îl punează să se spioasă apartamentul și-l plătea cu o pereche de pantaloni jefeliți; trăise primul act al paralizei care avea să-l ucidă peste 10 ani. Cu alte cuvinte, Luchian intrase pe făgășul destinului tipic al artistului în România burgheză-moșierăscă.

Să cunoaștem comorile Muzeului de Artă al R. P. R.

Desfășurarea este tema autoportretului său. Tragismul din chipul personajului vine de la conflictul antagonic dintre individ și societatea capitalistă. „Individul” e aici cazul concret al unui om superior moralmente, iar „societatea” e, dincolo de rama tabloului, acea burghezie obtuză, îndobitocită de pofta banului, care-l constrânge pe „zugrav” să se exilieze în mizeria lui singurătate. Gustul insuportabil de amar al acestui tablou rezultă din sugestia subtilă, per-suasiivă, a incompatibilității între spiritul eroului și lumea ex-

terioară. Privirea „zugravului” lucidă și energică, dar capul oclănat a resemnării, adică nepuțință; degetele (în cu pioasă mângiere pensula, dar mina pare răstăgănată pe piept, suferind că creația e exclusiv „treaba inutilă” a artistului însuși. Un colorit minor, mohorât, depresiv, cu câteva accente majore, luminoase, tonice și în această dramă a culorilor în care știința ochilor și a pensulei luptă să destrame cenușurile — se oglindesc drama omului. E portretul unui personaj puternic și nepuținător — intangibil și vulnerabil, paradox tragic pe care l-a intruchipat la rându-i alături de unii mai mici și un

frate mai mare întru geniu și păsărire. Eminescu. În loc de pensulă, personajul lui Luchian ar fi putut să țină tocul ori arcul, și-n loc de zugrav, să se numească „scrib” ori „scripcar” (închind nu profesia, ci ironia lumii banului față de o treabă nerentabilă) — esența tabloului nu se schimbă. Luchian nu s-a pictat pur și simplu privindu-se în oglindă, ci scrutându-și existența. Nu l-au interesat trăsăturile chipului său decît ca manifestare concretă a adevărului moral pe care voia să-l dezvăluie. Din alt autoportret ori din portretul său făcut de Ressel, trăsăturile lui, altfel pronunțate, dau o idee mai exact documentară despre înfățișarea lui Luchian, chiar urât, sfredelit de ochi negri, vii și buni. „Zugravul” însă definește o esență social-umană și nu o fizionomie cu o stare civilă. De aici vine puterea de fascinație spirituală a tabloului, senzație că și-a ridicat vâlul de pe un adevăr. Prin această calitate, revelatorie, adică prin știința de a revela într-un obraz, o lume complexă și exteriorizată personajului, „Zugravul” lui Luchian se înfrînse cu marile portrete din pictura universală.

ANCA ARGHIR

TREABA GREA. Fotografie de Ferenc Bortol - R. P. Ungară - (Din Salonul internațional de artă fotografică al R. P. R.).

Filme pe... bandă de magnetofon

„Ai auzit odată o melodie, îți place, ai dori să o poți asculta oricând. Poate simplă: intri într-un magazin, îți cumperi respectul disc, ai posibilitatea să ascuți de cite ori vrei, și peste cite ani vrei, respectiva melodie.”

„Îți place o carte. O poți avea în bibliotecă. Ți-a plăcut un tablou, oricând ai posibilitatea să găsești o reproducere. Se transmite la radio un concert frumos, cu ajutorul magnetofonului e posibil să-l fixezi pe bandă pentru totdeauna.”

Nu același lucru se întâmplă cu filmele. Viața lor pe ecran este — relativ — scurtă. Și de cite ori n-ai dori să rezezi „Cruceașorul Polemkin”, „Ceapă”, „Soarta unui om”, „Fântâna la Tulipe” sau alte capodopere ale cinematografului mondial.

La televizor ai văzut o emisiune care ți-a plăcut. Ai posibilitatea să imprimi vocile, melodiile pe bandă de magnetofon, dar imaginea? Ea se pierde pentru totdeauna.

Ce poți face însă dacă ai putea avea ocazia o colecție de toate filmele și emisiunile de televiziune care vă plac și care, oricând doriți, le puteți revizui, așa cum ascuțiți un disc sau recitiți o carte? Lucrul acesta va fi posibil, datorită aparatelor și metodei realizate de un grup de oameni de știință de la „Institutul de cercetări în domeniul imprimării sunetului” din Moscova.

Oamenii de știință sovietici au pus la punct sistemul imprimării imaginilor pe bandă magnetică. Imaginele, care sînt captate de un obiectiv al cârui aparat special construit (în general color de luat vederi la televiziune) sînt transformate în semnale electrice, iar acestea, la rîndul lor, sînt transformate — așa cum se întâmplă cu sunetul — ce trace prin magnetofon — în unde electromagnetice, ce pot fi fixate pe o bandă. Același lucru se poate realiza și cu undele captate de un televizor. Banda de magnetofon pe care se afixă imprimată imaginea, poate reproduce imediat și fără nici o prelucrare tot ce a căzut în raza obiectivului aparatului de luat vederi.

Datorită acestei calități a noului sistem de filmare, cit și a faptului că banda e ușor de montat, imprimarea magnetică a imaginii deschide largi posibilități de dezvoltare a cinematografului și televiziunii.

Mai trebuie adăugat că s-a definitivat și metoda imprimării și redării imaginilor colorate pe bandă de magnetofon.

Institutul despre care vorbeam mai sus se preocupă acum de introducerea în producția de serie a noului aparat destinat cinematografului, televiziunii și amatorilor. Ceea ce ne face să credem — cum am arătat la început — că într-un viitor apropiat vom putea avea în casele noastre, alături de bibliotecă, alături de o mică discotecă și o filmotecă.

DAN LAZARESCU

Bălcescu

„Un gălăgan de școlar, cit un băiat slab și pîrpiriu, îl trîntise la pămînt și-l din mină o bucată de halbită...”

De astă dată însă gărise împotrivire. Băiatul, deși trîntit la pămînt, dar nu lăsa să-i scape halbita, o apăra din miini și din picioare, cu dinții și cu unghiile.

Mi-am luat inima în dinți și m-am aruncat în ajutor...”

Cea dintîi grijă a băiatului, cînd s-a ridicat de la pămînt, a fost să-și adune de pe jos foile caietului său, zdrențuite și risipite în luptă, operație lungă și migăloasă... Dar ce m-a mirat mai mult a fost...”

Ion Ghica, unul din părtășii revoluției de la 1848, autor al celebrilor scrisori din care am extras pasajul de mai sus, a fost mirat să vadă cum caietul băiatului slab și pîrpiriu era înțesat de citate din scrierile cronicarilor și istoricilor romîni; era lucru de mirare, nu atît pentru că istoria părea o ocupație prematură pentru micul elev, cit pentru că „pe atunci nu se pomenea în scoalele noastre de istoria națională”.

Caietul micului școlar curajos pe care-l chema Nicu Bălcescu avea să se transforme într-o armă minunată și teribilă, oțel curat a cărui strălucire ne mai face și azi sufletul să tresalte de mîndrie; căci în miinile marului patriot revoluționar Nicolae Bălcescu istoria romînilor a devenit o sabie îndreptată împotriva boierilor, un îm mărgeț închinat forțelor creatoare ale noradului, capacităților sale revoluționare, vîltoare Republicii în care „poporul va fi suveran, adică stăpîn pe dînsul”.

Există vieți de senină măreție olimpică, îndelungate, la adăpost de primejdie, și există vieți scurte și înfrigate ale unor oameni care au transformat noaptea, ceasul de răgaz, plimbarea cu o fotă sub clar de lună, în zile, luni, ani de muncă dirză și dezinteresată, ceas de ceas închinată popoului. O astfel de viață, tragică și minunată, mistuită în luptele revoluției și-n amărăciunea exilului, au alcătuit-o cei treizeci și ceva de ani ai existenței lui Bălcescu: cu acei îndrăgostii care nu-i pot supraviețui iubitei, el s-a prăpădit la numai cinci ani după înfringerea revoluției; dar în schimb cei opt ani, din 1840 (cînd Bălcescu a organizat prima conspirație revoluționară, în urma căreia a fost întemnițat pentru trei ani) pînă în zilele

de culme ale revoluției de la '48, și cei doi-trei ani de mai apoi, în care Bălcescu a tras concluziile revoluției au fost de ajuns pentru a lăsa imaginea unei vieți și unei opere cu care putine se pot măsura.

Cheia personalității lui Bălcescu se află în ceea ce am numi pasiunea lui revoluționară; în vreme ce alții dădeau îndărățit atunci cînd era vorba de desființarea proprietății moșierăști, Bălcescu a spus răspicat că aceasta e problema fundamentală a revoluției, condiția mersului înainte al Țării Românești; în vreme ce burghezi, lași, voia o revoluție „intimă”, fără participarea popoului, de compromis de culise cu moșierimea, Bălcescu a spus răspicat că este nevoie de înarmarea maselor populare, a cășcașilor, că revoluția nu poate trăi cu compromisuri; cînd intrigile împărațului din Viena și patimile naționaliste au despărțit și aruncat unii contra altora pe luptătorii lui Avram Iancu și cei ai lui Kossuth, Bălcescu a olergat neobosit între cele două fronturi, sol al internaționalismului caracteristic revoluționarilor. Ca luptător și conducător ca autor al unor studii admirabile, în care sînt deopotrivă de stăpîne știința istorică riguroasă, credința fierbinte în progres și arta literară plină de suieț și forță, Bălcescu ne oferă, în toate privințele și deasupra tuturor limitelor sale, o pilă impresionantă de devotament pentru popor, de puritate a conștiinței și faptelor unui revoluționar.

Desigur, visurile lui Bălcescu, cînda trădate de burghezia liberă, sînt astăzi mult depășite de către poporul muncitor condus de partidul marxist. Dar Bălcescu, de-ar trăi, ar putea să vadă norodul, urmasii săi de azi, cu adevărat „stăpîni pe soarta lor”, așa cum îi dorea. Lectura lui Bălcescu, te ajută să simți mîndrie pentru tot ce a făcut poporul nostru, energie pentru noi înfipțului, regret pentru faptul că, totuși, Bălcescu n-a apucat să vadă toate oștea cu ochii lui, și bucurie pentru că îl avem mai departe alături de noi: oricînd vrem putem să ne cufundăm în izvorul proaspăt și limpede al scrisului său.

SERGIU FARBOAȘAN

La 29 Ianuarie se implinesc o sută de ani de la nașterea lui A. P. Cehov. Fotografia de față n-l prezintă pe marile scriitor rus în mijlocul unui grup de artiști de la Teatrul de Artă din Moscova cînd pînea sa „Pescărușul”.

Un manuscris inedit al lui Ceaikovski

În fondurile secției din Leninigrad a Uniunii compozitorilor sovietici a fost descoperit un manuscris de note al lui Ceaikovski, necunoscut pînă acum. Manuscrisul a fost predat Muzeului memorial al lui Ceaikovski din Klin (situat la 80 km de Moscova), unde compozitorul și-a petrecut ultimii ani ai vieții.

Manuscrisul a fost studiat de cunoscutul cercetător al creației lui Ceaikovski, Vladimir Protopopov. El a declarat că este vorba probabil de o pagină detașată dintr-un caiet de însemnări al lui Ceaikovski care s-a pierdut și care a fost căutat în zadar de o generație întreagă de muzicieni.

Protopopov este de părere că această descoperire va ușura poate găsirea întregului caiet. Manuscrisul datează de la începutul deceniului al noulea al secolului al XIX-lea și reprezintă o temă originală cu caracter popular.

SERGIU FARBOAȘAN

O varză uriașă recoltată în provincia Sandun (R.P. Chineză)

Victime ale inchiiziției

Există în cunoscutul muzeu de „Istorie a religiei și ateismului” din monumentul „Kazanski Sobor” din Leningrad un exponat care atrage privirile tuturor: „Tribunalul inchiizițional”. Mult timp după ce ai vizitat muzeul îți rămîne în minte groaznicul tablou al tribunalelor inchiiziționale care au constituit în compluta epocă a domniei misticismului și bigotismului spaime în țregii Europe.

Inchiiziția — armă de luptă a marilor feudali împotriva maselor, exploatate — a suferit veacuri de-a rîndul, cu cele mai bestiale mijloace, zeci de inaripați luptători împotriva intinericului, misticismului, pentru rațiune.

Inchiiziția intruchipa tribunalul bisericesc care era însărcinat cu „depistarea, prevenirea și pedepsirea ereziilor”. Ea a fost instituită în Franța de Sav de către Papa Grigore al IX-lea în 1229 la început spre a stîrpi complet erezia Albigenzilor iar apoi, a servit ca instrument pentru măcelărirea tuturor acelor care s-au ridicat împotriva obscurantismului, minciunii și ipocriei propagădute de cei îmbracăți în purpura regală sau în lungi sutane negre.

Toți acei care încercau să dezlege tainele naturii, să spargă carcasa ignoranței clericale, care își manifestau oprobriul față de exploatarea feudală erau duși în fața tribunalelor inchiiziționale arși pe rug sau întemnițați ani și ani de zile în cele mai groaznice închisori de cei care se intitulau cu atita emfază „apărători ai dreptății divine”.

În întreaga istorie a omenirii, nimeni, nici cei mai cruzi satrapi orientali nu și-au imaginat mai crude, mai barbare mijloace de ucidere, de împiere.

„Dacă unul nu rămîne întru mine — citau în apărarea barbarelor sisteme de ardere pe rug, emiparării inchiiziției din Sfînta Scriptură — este lapădat cu o miădiță ce s-a uscat și o adună lumea și o aruncă în foc și arde”.

Nu erau terați de la această „ardere a miădițelor care s-au uscat” nici cei morți că-

Rusino este și modul cum clericii din zilele noastre încearcă să ia apărarea acelor care veacuri de-a rîndul au baricadat drumul științei, au încetat în singe orice încercare de independență a spiritului uman.

Iată de pildă cum se străduiește lezuitul Antonio Romano în recenta sa lucrare „Universul, originea și structura lui în lumina științei și credinței” să ia apărarea inchiizițiilor. Coscacrind un capitol special din lucrarea sa „demascării legendei despre obscurantismul bisericii”. Romano, după ce bineînțeles nu spune un cuvînt despre uciderea lui Bruno, Vanini, despre groaznicele persecuții la care au fost supuși alți oameni de știință, autorul lucrării încearcă să se oprească asupra „cazului Galilei”. Deși nu poate nega

FILE DE ISTORIE

că Galilei a avut dreptate și că Pămîntul se învîrtește în jurul Soarelui, apărătorului contemporan al inchiiziției, nu-l vine deloc greu să-l apere pe inchiiziții și să-l acuze pe Galilei. Romano susține că Galilei n-a putut să demonstreze adevărul teoriei lui Copernic și în afară de aceasta a avut o „comportare imprudentă” căci în loc să rămîna numai pe terenul faptelor, Galilei a îndrăznit să le interpreteze:

„Dacă ar fi fost mai inteligent... scrie Romano — el și-ar fi schimbat comportarea, n-ar fi sfîrșit atîtea animozități și gloria ar fi fost eternă”.

Istoria ne arată dimpotrivă, că inchiiziția s-a purtat cu cea mai cumplită cruzime față de Galilei Galilei, unul din cei mai mari învîțați ai lumii, întemeietorul mecanicii, celebru astronom, fizician și matematician, deschizător curajos de drumuri noi în știință.

Iată ce oameni au fost victime ale inchiiziției:

La Cluj

Vestigii seculare ale medicinei

În bine cunoscutul cartier al clinicilor clujene, în acea atmosferă de necontenită eferveșcență se află un colț liniștit, retras: un muzeu. Nimic nu-i trădează existența modestă la ultimul etaj al unei dintre clădiri. Și totuși acest muzeu nu este cunoscut numai studenților, aluzienilor. Multe din expozatele sale au stîrnit vîlvă în lumea științifică, sînt unice în întreaga lume.

Sînt aici, într-o aparentă ne-rînduială ediții rare — Gallenus, Hipocrat, Dioscorid, cărți vechi dintr-un secol al XVII-lea și al XVIII-lea cu filele îngălbenite de vreme și o serie de obiecte simple cărora e totuși greu să le descoperi destinația.

Instrumentar medical — din toate epocile... Azi privim aceste obiecte cu curiozitate, cu un zîmbet de îngăduință. Dar ce pas mare s-a făcut, ce răsănit au avut la vremea lor, fiecare din aceste mici descoperiri în lupta omului pentru viață.

Protopopov este de părere că această descoperire va ușura poate găsirea întregului caiet. Manuscrisul datează de la începutul deceniului al noulea al secolului al XIX-lea și reprezintă o temă originală cu caracter popular.

Instrumentar medical — din toate epocile... Azi privim aceste obiecte cu curiozitate, cu un zîmbet de îngăduință. Dar ce pas mare s-a făcut, ce răsănit au avut la vremea lor, fiecare din aceste mici descoperiri în lupta omului pentru viață.

Într-un alt raft se află un primitiv instrument cu care se scoțau gloanțele și celelalte „fier roșu” cu care se ardeau rîmile pînă în urmă doar cu 100 de ani.

În muzeu ne putem documenta și cu privire la vechea și renumita medicină tradițională chineză, a cărei actualitate se verifică și astăzi: un ac cu ajutorul căruia se practica tratamentul prin acupunctură, pilule împotriva gripelor întrebunțate în urmă cu seci de ani de mîrime, unui măr.

Resturile casetei de lemn găsite cu prilejul săpăturilor făcute în anul 1955 la Grădiștea Muncelului ce a aparținut unui medic a cărei casă a fost arăd înainte venirii romanilor — este de asemenea un obiect foarte prețios. În această casetă se aflau cinci ulcele dacice, un cuțit de fier, la fel de origină dacică, o pensetă de bronz fabricată încă pe atunci în atelierele de instrumente me-

dicale din Asia Mică. În sfîrșit, în această casetă s-a mai găsit o mică placă dintr-o substanță compactă de culoare cenușie care multă vreme n-a putut fi identificată. La o analiză microscopică mineralogică a dovedit că această mică placuță ar fi o bucată de cenusa vulcanică din Vezuviu sau Etna. Dar cercetările cu privire la acest ciudat obiect nu s-au oprit aici. Cu ce scop a fost pusă în casetă împreună cu celelalte obiecte? Cercetînd lucrările lui Dioscorid care a studiat încă în antichitate substanțele medicamentose, se descoperă o listă de prafuri silicioase și cenusa vulcanice absorbante care se așterneau pe rîmile care supura.

Iată dar lămurit „misterul” acestui obiect găsit în caseta medicului.

În acest doosebit muzeu clujen se mai află machete, unul instrument a cărei identificare a fost pasionantă pentru cercetătorii specialiști.

În săpăturile făcute în anul 1955 la Galuți Histriei s-a găsit într-un monument de incinerare celt, alături de resturile celului incinerat, și un instrument de fier moale de formă semilunară cu o mucle care trădă existența inițială a unor simți. Scopul acestui instrument nu a putut fi determinat pînă la vreme de arheologii. În cele din urmă, cercetătorii noștri clujeni în frunte cu cunoscutul specialist prof. dr. Valeriu Bologa, confruntînd observațiile făcute în legătură cu un instrument asemănător găsit la Kis Kőszeg descoperit în acest obiect un instrument de trepanare — un fel de fierăstrău chirurgical folosit pentru deschiderea cutiei craniene. Interesant de menționat este faptul că încă în urmă cu 2.000 de ani se practicau destul de frecvent asemenea operații craniene. Numai în Europa s-au descoperit nouă crani trepanate.

*

Muzeul de istoria medicinei deși poate trece neobservat în mijlocul tumultuoasei activități a acestui mic oraș medical din Cluj, este într-adevăr o realizare remarcabilă: obiectele expuse aici smulse de adîncul veacurilor, demonstrează simplu și convingător forța mereu crescîndă a genului uman.

DANA MINCU

I. SAVA

Problemele economice în propaganda prin conferințe

Dacă cercetezi tematica conferințelor pentru tineret elaborate de comisia de propagandă prin conferințe a Comitetului orașenesc U.T.M. București remarci că o gamă variată de probleme a fost făcută cunoscută tineretului pe această cale. În anul acesta tinerii din Capitală au avut două interesante conferințe de popularizare a științei și culturii, privind normele de comportare în societatea socialistă, despre prietenie, tovarășe, dragoste și altele. Ele oglindesc o parte din multiplele preocupări ale tinerilor, precum și încercarea comitetului orașenesc de a răspunde și în acest fel — setei de cunoaștere a acestora.

Există însă un capitol din tematica conferințelor la care Comitetul orașenesc U.T.M. București a rămas dator tineretului și anume capitolul privind propaganda în jurul problemelor economice. Cele câteva conferințe existente: „Petrolul — o mare bogăție a țării”, „Bogățiile de subsol ale R.P. României”, „Dezvoltarea industriei grele — temelia dezvoltării întregii economii naționale”, și încă 2-3 legate tot de bogățiile subsolului, dovedesc o orientare cu totul întâmplătoare și o preocupare cu totul sporadică.

Partidul pune în fața întregului popor — deci și a tineretului — importante sarcini privind dezvoltarea economiei noastre naționale. Probleme ca: mărirea productivității muncii, reducerea prețului de cost, realizarea unor însemnate economii, ridicarea calificării profesionale, însușirea tehnicii moderne, sint probleme cheie în lupta pentru crearea abundenței bunurilor materiale necesare ridicării nivelului de trai al poporului, pentru construirea socialismului în patria noastră. Asemenea probleme se pun în mod pregnant în fața tineretului în general și în mod special a tineretului din Capitală, unul din cele mai mari centre industriale din țară. Ele nu numai că nu trebuiau să lipsească din tematica conferințelor, dar trebuiau să constituie obiectivul nr. 1 al propagandei desfășurate de comitetul orașenesc U.T.M. În jurul tineretului. Este de asemenea indicat ca astfel de conferințe să fie astfel încotruite încât să ducă la răspândirea experienței organizațiilor U.T.M. în lupta pentru reducerea consumurilor specifice, pentru popularizarea muncii celor mai buni inovatori, a frunțașilor în lupta pentru economii etc.

Lipsa de orientare a comitetului de propagandă prin conferințe a comitetului orașenesc U.T.M. în

această direcție este cu atât mai vizibilă acum, când nici după Plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie a.c. munca n-a fost orientată spre a răspunde prompt chestiunilor la ordinea zilei privind lărga mobilizare a tineretului la îndeplinirea sarcinilor economice trasate de partid. La câteva săptămâni de la public.

În legătură cu activitatea comisiei pentru propagandă prin conferințe a Comitetului orașenesc U.T.M. București

carea expunerii tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, comisia continuă să muncească după planul întocmit la începutul acestui trimestru și în care nu și-a găsit loc nici o temă cu caracter economic.

Cum este justificată această situație? Tovarășii Eugenia Balașa, șefa comisiei de propagandă prin conferințe — este preocupată exclusiv de reorganizarea comisiei, de recrutarea a noi tovarăși cu care să o completeze, preocupare nu lipsită de importanță, dar insuficientă să poată explica lipsa de orientare și de operativitate a comisiei. Se fluțuie părerea că intruși de organizarea propagandei în jurul problemelor economice se ocupă și sindicatele și S.R.S.C., atribuțiile comisiei ar fi mai mici. În schimb tovarășii se declară foarte mulțumiți cu ceea ce se face în acest sens la universitățile populare pentru tineret, la lectorate și la casele de cultură ale tineretului.

În Capitală există două universități populare pentru tineret: una la Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej” și alta la uzina „Tudor Vladimirescu”. Chiar dacă în programele acestora temele economice și de cultură tehnică ocupă un loc important, evident că aceasta nu rezolvă problema pentru întreaga masă a tineretului din oraș. Dar lectoratele? Ele funcționează pe lângă casele de cultură ale tineretului și se adresează tinerilor din organizațiile foarte mici (7-8 tineri) celor din cartiere, și au în obiectivul lor mai mult educarea bunelor deprinderi, popularizarea realizărilor regimului democratic-popular etc. Au mai rămase conferințele care se țin la casele de cultură ale tineretului, pentru marea număr de tineri care le frecventează. Trebuie spus însă că și aici există o să-

racie tematică evidentă și o frecvență cam de o conferință la două săptămâni.

Tinerii din oraș doresc să cunoască și să audieze conferințe având ca teme problemele majore care se pun astăzi în fața colectivului de muncitori din fabrici și uzine. Mărturie în această direcție stau dese cereri pe care le formulează comitetele raionale U.T.M. De curând la comitetul orașenesc au sosit propuneri din partea acestora pentru planul de conferințe de care ar avea nevoie în anul 1960. Iată numai câteva dintre acestea: „Automatizarea producției — factor de seamă pentru ridicarea productivității muncii”, „Ce sînt rezervele interne și cum pot fi ele descoperite”, „Importanța dezvoltării tehnicii în societatea socialistă și cum poate contribui tineretul la aceasta”, și multe altele. Aceste propuneri sînt adunate frumos și păstrate pentru anul viitor. Oare ele n-ar fi putut căpăta pînă acum forma unor conferințe interesante, demonstrative, pline de conținut practic?

Organizațiile noastre îi revine sarcina de a apropia mai mult tineretul de problemele economice concrete ale locului de muncă, de-a dezvolta spiritul gospodăresc, de a-l determina să-și ridice continuu calificarea profesională pentru a ține pas cu tehnica cea mai înaltă. Printre celelalte mijloace pe care le folosește în acest sens, un rol deosebit îi revine propagandei, ca armă verificată și eficientă de mobilizare a tineretului la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid. Comitetul orașenesc U.T.M. București are datoria să curme munca întâmplătoare pe care o desfășoară comisia de propagandă prin conferințe în domeniul amintit, să orienteze rapid și sistematic activitatea ei în direcția organizării unei propagandă active și eficiente pentru îndeplinirea marilor sarcini politice și economice pe care le pune recent Plenara C.C. al P.M.R. în fața întregului nostru popor.

M. VIDRAȘCU

80 de copii între 5 și 12 ani frecventează cercul de balet de la Casa de cultură a Sindicatelor din Bala Mare.

Constatări științifice cu caracter medical

Simbătă s-au încheiat în Capitală lucrările conferinței privind aprovizionarea cu apă potabilă și protecția apei organizată de Societatea Științifică Medicale din R. P. României, Asociația Științifică a Inginerilor și Tehnicienilor din R. P. României și Institutul de igienă și sănătate publică al R. P. României.

Au participat cadre didactice, cercetători, medici din Sanepiduri, precum și ingineri chimisti și tehnicieni.

În cadrul celor 60 de referate și comunicări expuse au fost prezentate aspecte ale cercetărilor științifice și soluțiilor practice

pentru rezolvarea tehnică a utilizării în economie a apelor, cu respectarea condițiilor sanitare, în vederea scăderii în continuare a morbidității, a creșterii stării de sănătate a populației.

La încheierea conferinței a fost adoptată o rezoluție referitoare la sarcinile de cercetare în viitor și au fost făcute recomandări ministerelor și întreprinderilor cărora le incumbă aprovizionarea cu apă potabilă și protecția basinelor de apă, sublinindu-se importanța rezolvării în comun a acestor probleme între tehnicieni, medici și biologi.

INFORMAȚII

Simbătă a avut loc în Capitală prima constatare pe țară a dirigenților din școlile de cultură generală, profesionale de utenici, de meserii și agricole. Constatarea a avut drept scop

să înlesnească un larg schimb de experiență în vederea generalizării celor mai bune metode de activitate folosite de dirigenții frunțași în munca de educare comunistă a elevilor.

La 18 și 19 decembrie a avut loc la București în amfiteatrul Spitalului Colțea o conferință referitoare la probleme de cultură fizică medicală, la care au participat medici din clinicele de boli interne, chirurgie, ortopedie, precum și medici de cultură fizică din țară.

Plecarea unor oaspeți care au participat la Sesiunea Comitetului Executiv al F.S.M.

În cursul zilei de simbătă au părăsit Capitala tovarășii: Agostino Novella, președintele F.S.M., secretar general al Confederației Generale a Muncii din Italia, V. V. Grișin, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S., Benoit Frachon, secretar general al Confederației Generale a Muncii din Franța, Herbert Warnke, președintele Federației Sindicatelor Libere Germane, Enrique Pastorino, secretar general al Uniunii generale a muncitorilor din Uruguay, și Vicente Lombardo Toledano, președintele Confederației oamnelor muncii din America Latină,

vicepreședinți ai Federației Sindicale Mondiale; Germaine Guillie, secretar al Confederației Generale a Muncii din Franța, Roberto Lara, membru al Comitetului executiv al F.S.M., Victor Vindas, membru al conducerii sindicatelor din industria pietriei din Columbia, Eloy Torres, secretar al Confederației oamnelor muncii din Venezuela, Rudolf Kirchner, membru în conducerea centrală a Federației Sindicatelor Libere Germane, L. N. Soforov, secretar al C.C.S. din U.R.S.S., Lázaro Peña, membru al Comitetului Executiv al F.S.M., Gonzalo Sierra Cantillo, secretar general al Confederației Generale a Muncii din Costa Rica, Ildelfonso Aleman, secretar al Confederației muncitorilor din America Latină, și Domenico Bančieri, secretar general al Uniunii Internaționale a Sindicatelor lucrătorilor din comerț.

La plecarea oaspeților au fost condusți de tovarășii: Gheorghe Apostol, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. României, Anton Moiseuc, vicepreședinte al C.C.S., Mihai Marin și Petre Despot, secretari ai C.C.S., de activiști ai C.C.S.

(Agerpres)

Erată

Titlul informației apărută în rubrica „Din viața și munca tineretului” din nr. 3297 al ziarului se va citi corect: „Ansamblul artistic U.T.M. la Uzinele metalurgice „Grivița”.

Scenă din plesă „Zăriștii” de Al. Mironan interpretată de un grup de studenți al Facultății de medicină din Timișoara. Foto I. P. PAVEL

Cuvîntarea tovarășului G. Rădulescu

Stimate tovarășe ministru Patolicev, Stimai tovarășii!

Tratativele comerciale romîno-sovietice începute la Moscova și continuate la București în aceeași atmosferă tovarășească de reciprocă și deplină încredere și înțelegere, s-au încheiat cu succes azi, prin semnarea Acordului pe 1960 cu privire la schimbul de mărfuri între Republica Populară Romînie și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste.

Acordul semnat prevede o nouă intensificare a schimbului de mărfuri și constituie încă o verigă importantă în colaborarea economică între țările noastre.

Golaborarea economică și prietenia Uniunii Sovietice, precum și relațiile economice cu celelalte țări ale sistemului economic socialist mondial, au avut și au o deosebită însemnătate pentru construirea economiei socialiste în țara noastră. Sublinind această însemnătate, tovarășii Gheorghiu-Dej arată cu prietenie că de-a 15-a aniversării a eliberării Romîniei de sub jugul fascist: „Ajutorul internaționalist al Uniunii Sovietice, relațiile de într-ajutorare dintre țările socialiste acționează ca o puternică forță materială care sporește considerabil eficacitatea eforturilor creatoare ale fiecărui popor din aceste țări, accelerează dezvoltarea lor”.

În anul 1960, ca și în anii precedenți, livrările sovietice vor satisface o mare parte din necesarul de import al economiei noastre naționale în domeniul unor

materii prime și materiale importante ca de exemplu: cocs, minereu de fier, feroaliaje, laminare, țevi, metale neferoase, cauciuc sintetic, bumbac și altele.

Livrările de mașini și utilaje din Uniunea Sovietică, inclusiv livrările de instalații și materiale pentru întreprinderi complete, efectuate în cadrul ajutorului tehnic acordat de Uniunea Sovietică țării noastre, contribuie la accelerarea ritmului de punere în funcțiune a unor importante obiective industriale și permitte ațingerea unor ritmuri mai înalte în dezvoltarea industrială a Republicii Populare Romîne.

Acordul semnat prevede de asemenea livrarea în Uniunea Sovietică a unui sortiment variat de mărfuri romînești, ca de exemplu: produse ale industriei petrolifere, ale industriei lemnelui, mașini și utilaje, motonave, produse chimice, materiale de construcții și altele.

De asemenea menționăm livrările reciproce de mărfuri de larg consum.

În încheiere, vă rog să-mi permițeți să exprim convingerea că acordul semnat azi, ca și acordurile precedente, va fi îndeplinit cu succes și va reprezenta încă o dovadă a relațiilor economice de tip nou, în spiritul internaționalismului socialist.

Vă felicit și vă mulțumesc, tovarășe ministru Patolicev, de voastră și întregii delegații sovietice, pentru munca depusă cu ocazia semnării acordului pe 1960 privind schimbul de mărfuri între Republica Populară Romînie și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste.

Cuvîntarea tovarășului N. S. Patolicev

Dragi tovarășii! Prieteni!

Îngăduiți-mi să vă mulțumesc cordial pentru munca comună rodnică și să vă felicit cu prilejul încheierii cu succes a tratativelor cu privire la schimbul de mărfuri între U.R.S.S. și R.P. Romînie pe anul 1960.

Îmi face o deosebită plăcere să subliniez că tratativele comerciale s-au desfășurat într-o atmosferă excepțional de activă și prietenească și au fost pînă la urmă de donăta de a se satisface la maximum cerințele și nevoile celor două țări.

În anul curent tratativele comerciale au fost duse într-un timp scurt și acordul comercial între țările noastre a fost semnat înainte de începerea anului livrărilor. Aceasta dovedește de asemenea activitatea rodnică desfășurată în comun de către delegațiile comerciale și experții romîni și sovietici. În legătură cu aceasta îngăduiți-mi să aduc mulțumiri membrilor și experților delegației comerciale romîne și, în primul rînd, tovarășului ministru Rădulescu, pentru vasta activitate pe care a desfășurat-o în cursul tratativelor.

An de an se întărește și se dezvoltă legăturile economice dintre țările noastre. În cadrul acordului semnat astăzi schimbul de mărfuri între U.R.S.S. și Republica Populară Romînie în valoare de 2 miliarde de ruble și va crește cu aproximativ 9 la sută în comparație cu nivelul anului curent, iar în comparație cu 1959 se va dubla.

Acordul semnat prevede că Uniunea Sovietică va livra R.P. Romîne utilaje industriale, autovehicule, laminare ferose, minereu de fier, cocs și cărbune cocsificabil, bumbac și alte mărfuri, urmînd ca volumul livrărilor

for la o serie de mărfuri esențiale să crească considerabil în comparație cu 1959. Aceasta va contribui la rezolvarea cu succes de către Romînia a problemelor industrializării continue și construirii socialismului în țară.

La rîndul ei livrarea mărfurilor din R.P. Romînie va contribui la îndeplinirea planului economiei naționale al Uniunii Sovietice.

Ca și în anii precedenți prezintă o mare importanță livrările din Romînia de produse petrolifere, unele tipuri de nave, de aparatură pentru industria chimică, material lemnos, ciment, bunuri alimentare și industriale de larg consum.

Schimbul nostru de mărfuri se dezvoltă pe baza diviziunii internaționale a muncii dintre țările socialiste, care prevede dezvoltarea la maximum a forțelor de producție în toate țările, luîndu-se ca punct de plecare interesul fiecărei țări în parte și avantajul comun al tuturor țărilor socialiste.

Am căzut de acord că în viitorul cel mai apropiat să începem tratative cu privire la încheierea unui acord comercial pe termen lung pe anii 1961-1965. Acordul pe termen lung va aduce o nouă contribuție la întărirea continuă a colaborării economice dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Romînie. Sperăm că tratativele pentru acest acord vor fi efectuate în mod tot atât de organizat și vor fi încheiate într-un timp scurt.

Dragi tovarășii! Permiteți-mi să urez din toată inima poporului romîn, Partidului Muncitoresc Romîn și guvernului Republicii Populare Romîne noi succese în toate domeniile vieții politice, economice și culturale, în construirea societății socialiste.

Sedința plenară a delegației guvernamentale comerciale a R. P. Romînie și a delegației guvernamentale comerciale a U.R.S.S.

Simbătă dimineața a avut loc la Ministerul Comerțului o sedință plenară a delegației guvernamentale comerciale a R. P. Romînie, condusă de G. Rădulescu, ministrul Comerțului, și a delegației guvernamentale comerciale a Uniunii Sovietice, condusă de Nikolai Patolicev, ministrul Comerțului Exterior al U.R.S.S.

A avut loc un schimb de vederi în legătură cu terminarea tratativelor comerciale și încheie-

rea Acordului comercial romîno-sovietic pe anul 1960.

Sedința a decurs într-o atmosferă prietenească, de deplină înțelegere reciprocă.

Recepție în cinstea delegației guvernamentale comerciale a Uniunii Sovietice

Simbătă seara ministrul Comerțului al R. P. Romînie G. Rădulescu, a oferit o recepție în cinstea delegației guvernamentale comerciale a Uniunii Sovietice, condusă de Nikolai Patolicev, ministrul Comerțului Exterior al Uniunii Sovietice, care se află în țara noastră cu prilejul semnării acordului comercial romîno-sovietic pe anul 1960.

Au participat tovarășii Emil Bodura, Ștefan Voitec, Alexandru Birădeanu, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, Gh. Gaston Marin, președintele Comitetului de Stat al Planificării, Aurel Mălnășan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Valentin Steriopol, adjunct al ministrului Comerțului, Mauriciu Novac, vicepreședinte al Comitetului de Stat al planificării, Dionisie Ionescu, șeful Ceremonialului de stat, funcționari superiori din Ministerul Comerțului, Ministerul Afacerilor Externe, conducătorii întreprinderilor de stat pentru comerț exterior.

Au luat parte V. F. Nikolaev, însoțit de afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, și membri ai ambasadei U.R.S.S. Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de căldă prietenie.

(Agerpres)

Oare a fost iubire?

(Urmare din pag. 1-a)

raț. Intensitatea dragostei determină cursul vieții celor doi oameni care se iubesc. Sentimentele puternice pot înlătura din cale unele piedici. Din răspunsul dumitale a răzbatut însă neîncrederea, frica (neabătută) determinată de lipsa unei garanții palpabile, a existenței ulterioare. Iată deci că te-ai trădat singură. Dumneata nu iubești pe acest Dima într-adevăr de ce apelezi la căsătorie cu atât ușurință? Te-ai trădat fiindcă dumneata nu-l cunoști pe Dima. Nu știi bine de ce e în stare. Când el îți-a pus întrebarea, cine îți spune că tulburarea lui nu era provocată de nerăbdarea de a vedea rodul „operei sale de binefacere”? Dar e o presupunere. Să vedem ce spune bravul nostru tînăr... „Nu, Dorina, de căsătorie nu poate fi vorba... Nu vreau și nu pot... trebuie să învăț... Acest „nu pot... trebuie să învăț” e mai mult un praf aruncat în ochi... El nu vrea. O aventură consumată nu-l mai interesează. Parlenele nu mai contează. Iată însă că Dima își asumă rolul de „moralist”: îți dă lecții de istețime, de clarviziune, amintindu-te cu posibilitatea de a rămîne „fără băntînă”. Cine vorbește așa? Un tînăr al zilelor noastre? Nu. Un om mic cu sufletul mărunț și caracter josnic. Femeia e peritru e un obiect al plăcerii. Mai cunoaștem noi tinerii de genul lui Mircea. Iar adresindu-ne lui, ne adresăm și lor. Viza lui Mircea e valabilă și pentru cei care nu poartă numele lui dar care procedează la fel.

Dumneata, tovarășă Dorina Grigore, spui „Ieșul lui Mircea de a privi viața și superficial și lipsit de răspundere. Așa gîndesc eu”. Așa gîndim și noi, țelul acesta e mult mai condamnabil decît revinovatul „superficial” pe care-l folosești la adresa lui Mircea Dima. Este condamnabil căci este străin spiritului socialist.

Dima vroia să învețe, să intre la facultate. De ar veni la noi, la Facultatea de chimie industrială am vedea noi ce-i lipsește și ce e greșit în educația junei amintiri. Iar dumneata, tovarășă Dorina, privește în față lucrurile. Ai dreptate cînd spui că nimic nu-i poate împiedica pe doi tineri să se căsătorească, dîta e și iubesc. Însă ei trebuie să se cunoască reciproc, să se verifice și să se iubescă cu adevărat, ceea ce nu prea e cazul la dumneata. Ne spui că „Viața ni-a ridicat o problemă”. Nu. Întem convinsi căci dumneata „nușii bine cum arată viața asta. Această neîncredere ne e

trezită de faptul că dumneata l-ai cîștit pe Gorki, poate îl iubești și nu știi bine să-l înțelegi. Poate că marele scriitor îți-ar fi arătat că problema pe care „îi aridicată-o viața” nu e atât de complicată și nerezolvabilă. Poate că privea marelui psiholog te-a urmărit din prima zi a cunoștinței dumitale cu Mircea Dima (încă de la acel memorabil „început al lunii septembrie”).

Biblioteca personală

(Urmare din pag. 1-a)

țitori reacționează deocamdată mai mult la un impuls de orgoliu: „Ce, ăla poate și eu nu?”. Cumpără și el cărți groase, ca de pildă: Alexei Tolstoi „Opere”, volume de o mie pagini unul. Și ca să-i arate „ăliului” că poate, poate chiar mai mult, cumpără și „una mică” — din „Biblioteca pentru toți”: Dimitrie Cantemir: „Descrierea Moldovei”.

Dar dacă orgoliul nu e cea mai nobilă pornire omenescă, în cazul acesta nu e prea dăunător, căci o dată luată cartea, mai de vreme sau mai tîrziu, ea va „lucra” asupra omului, va lumina din colțul ei cu atîta strălucire, pînă cînd lumina va pătrunde și în om. Cu toate acestea, pentru a demonstra contrariul și anume că îmbolduri adînci și nobile determină pe cei mai mulți dintre muncitori să cumpere cărțile ce le trebuie, cred că e util și semnificativ să relatez următoarea scenă: din grămada de cărți etalate pe platforma autocarului electric, cu care se face difuzarea în secția mecanică ușor și grea, „îți lua ochii” una (Stendhal „Roșu și Negru”) legat cu panglică violetă și ambalată într-o frumoașă și sculptoarea pungă de material plastic transparent.

Un muncitor cu hainele lucioase de ulei, lăcătus, nu prea grăos el, cere cartea. În aceeași clipă difuzorul de cărți o dădea altuia care o ceruse doar cu o clipă înainte, lucru pe care nu-l observasem. Părindu-mi-se că cel ce o avea în mînă se uita la ea nehotărît, deci că nu o luase încă, i-am strigat difuzorului că era aici cineva care voia s-o cumpere, adăugînd pentru precizare și absolut fără nici o intenție:

— Aia în pungă de nailon.

Atunci s-a petrecut un fapt de o mare frumusețe. Lăcătusul s-a uitat la mine cu reproș:

— Nu pungă mă interesează, ci ce este în pungă.

Erau în jur douăzeci de oameni care se uitau sau cumpărau cărți. I-am cerut scuze. Astfel, întînd în vorbă, am aflat că sub aceea înfășurătoare modestă se afla un om care putea să spună, uitîndu-se la diversele titluri:

— Am citit cam tot ce se vede aici, afară de câteva...
Fusesse locțiitor politic în armată, coresp-

Elevete Dumitrache Dorina și Pivada Georgeta din clasa a X-a C. a Școlii medii nr. 6 din Orașul Stalin studiază cu multă atenție plantele din laboratorul școlii.

S. NICULESCU

